

ת"פ 29802/05/15 - מדינת ישראל נגד ינר טאלב, אמיר טאלב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 29802-05-15 מדינת ישראל נ' טאלב ואח'

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. ינר טאלב
2. אמיר טאלב (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון אייל

ב"כ הנאשם 1: עו"ד עמיקם שוחט

הנאשם 1 בעצמו

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

1. על פי כתב האישום שהוגש בתיק זה נגד נאשם 1 (להלן: "**הנאשם**" או "**ינר**") ואחיו, נאשם 2 (להלן: "**אמיר**"), היו השניים מעורבים באירוע אלים, בהתייחס לעבדאללה אבו רומי (להלן: "**המתלונן**"), שהוא בן זוגה הנוכחי של חברתו לשעבר של אמיר, איילת שמה (להלן: "**איילת**").

האירוע "התגלגל" מקטטה שהתרחשה בדירת הנאשם (להלן: "**הדירה**"), אל אירוע, שהתרחש כשעתיים וחצי לאחר מכן, מחוץ לדירה, במהלכו החזיק הנאשם סכין, איים באמצעותו על המתלונן ולאחר מכן - כך על פי כתב האישום, נאשם 2 דקר את המתלונן באמצעות סכין שהביא עמו.

ביום 8.9.15, במסגרת הסדר טיעון, הוגש כתב אישום מתוקן נגד הנאשם, בו הודה ינר והורשע ומשפטו הופרד ממשפטו של אמיר.

על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בעבירות של **החזקת סכין שלא כדין** - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ו**איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. להלן עובדות כתב האישום המתוקן:

- א. הנאשמים הם אחים.
- ב. נאשם 1 (יניר) הינו בן הזוג של אריאל בנעוליאל (להלן: "אריאל"), והם מתגוררים בדירה, הנמצאת ברח' צייטלין אהרון 9/1, חיפה.
- ג. נאשם 2 (אמיר) הוא בן הזוג לשעבר של איילת הראל.
- ד. המתלונן, עבדאללה אבו רומי הוא בן הזוג הנוכחי של איילת, והם מתגוררים בביתם ברחוב גיבורי הקריה 11, קריית אתא (להלן: "הדירה של איילת").
- ה. בתאריך 6.4.15 שהו הנאשמים, אריאל, איילת ואנשים נוספים בדירה.
- ו. בשעה 19:00 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן לדירה. משהבחין המתלונן כי אמיר נמצא בדירה, החל המתלונן לצעוק ולקלל. בין המתלונן לבין יניר התפתח עימות במהלכו דחפו וקיללו אחד את השני.
- ז. במהלך העימות ביקש המתלונן מאיילת לקבל לידיו מכשיר טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי שנמצא בחזקתה ובשימושה (להלן: "הטלפון"), והודיע לה שהם נפרדים.
- ח. יניר נכנס למטבח הדירה ושלף סכין מטבח בעלת ידית שחורה ולהב באורך כ- 30 ס"מ (להלן: "הסכין"). איילת תפסה את יניר והרגיעה אותו, והוא הניח את הסכין על השולחן במטבח. באותו זמן לקח המתלונן את הטלפון, ויצא מהדירה יחד עם אמיר, שהרגיעו.
- ט. המתלונן נסע לדירה של איילת וארז את בגדיו וחפציו שהיו בה. כעבור זמן מה, יצר אמיר קשר טלפוני עם המתלונן וביקש ממנו לחזור לדירה ולהחזיר לאיילת את המפתחות של הדירה של איילת. המתלונן אמר לאמיר שהוא התכוון לחזור לדירה על מנת לבקש מאיילת לפתוח את הנעילה בטלפון.
- י. איילת ואמיר יצאו מהדירה, כשאמיר מחזיק על גופו את הסכין מחוץ לתחום הדירה ולמטרה לא כשרה, וחיכו בסמוך לבניין שבו נמצאת הדירה לבואו של המתלונן.
- יא. בשעה 21:40 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן יחד עם אחיו שאכר אבו רומי (להלן: "שאכר"), ברכב של שאכר (להלן: "הרכב") סמוך לבניין שבו נמצאת הדירה, שם פגשו המתלונן ושאכר את אמיר ואת איילת.
- יב. המתלונן ושאכר יצאו מהרכב. באותו זמן ניגשה איילת לשאכר ולקחה אותו הצידה על מנת לדבר אתו. המתלונן ואמיר עמדו ליד הרכב ודיברו ביניהם.
- יג. בזמן שהמתלונן ואמיר מדברים, הגיע יניר כשהוא מחזיק בידו מחוץ לתחומי הדירה ולמטרה לא כשרה, סכין מטבח בעלת ידית צהובה ולהב באורך כ- 9 ס"מ, ורץ לעבר המתלונן בצורה מאיימת ובכוונה להפחידו.

יד. משהבחין אמיר בינר רץ לעבר המתלון, ניגש אמיר לינר על מנת לתפוס אותו. באותו זמן, הוציא המתלון מהרכב בקבוק מזכוכית וזרק אותו לעבר ינר, אך לא פגע בו.

טו. המתלון ניגש לרכב והחל חפש חפץ נוסף על מנת לזרוק אותו על ינר. באותו זמן הגיע אמיר אל מאחורי גבו של המתלון, ודקר אותו שלא כדין באמצעות הסכין, במותנו הימני.

טז. מיד לאחר מכן, ברחו הנאשמים מהמקום.

יז. המתלון הובהל לבית חולים רמב"ם, שם אובחן אצלו אצלו טראקט העובר דרך האונה הימנית של הכבד. כמו כן, הודגם התעבות של הפלקסורה הימנית, ונצפתה הפרעה קלה בתפקוד הכבד על רקע חבלת הכבד. המתלון אושפז בבית חולים רמב"ם מיום 6.4.15 ועד ליום 11.4.15.

יח. במעשיהם המתוארים לעיל, החזיקו הנאשמים סכינים מחוץ לתחום ביתם ולא הוכיחו כי החזיקו אותם למטרה כשרה, ינר איים על המתלון בפגיעה שלא כדין בגופו בכוונה להפחיד אותו, אמיר חבל במתלון חבלה חמורה שלא כדין כשהוא נושא נשק חם.

3. במהלך הדיונים בעניין עונשו של הנאשם, הוריתי על הזמנת תסקיר ותסקיר משלים מטעם שירות המבחן וכן חוו"ד מטעם הממונה על עבודות השירות (להלן: "הממונה").

תסקירי שירות המבחן:

4. כפי שעולה מהתסקיר הראשון, שנערך ביום 12.10.15, הנאשם הוא צעיר כבן 21 שנים, אב לתינוק כבן שנה ובת זוגו נמצאת בחודשי היריון מתקדמים. הוא התקשה בלימודים ואינו יודע קרוא וכתוב. עובר למעצרו עבד בעבודות מזדמנות.

לפני כשלוש שנים הותקף בחצר ביתו, נדקר 3 פעמים ונפצע קשה, על רקע עיסוק בפלילים של שניים מאחיו. לפני שירות המבחן לקח הנאשם אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. לדבריו, בשל האירוע הקשה בעברו, חשש מאוד מהמתלון והגיב כפי שהגיב.

בתסקיר צוין, שהנאשם ביצע את העבירות בתיק זה בעודו מצוי בפיקוח שירות המבחן בגין הרשעה קודמת (אשר תפורט להלן). עובר למעצרו, בתיק זה, הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, אך לאחר מעצרו ושחרורו למעצר בית, התמיד להגיע למפגשים וגילה מוטיבציה לשיקום.

שירות המבחן הסביר, שהסתבכותו בעבירות בתיק זה התרחשה בתחילת ההליך הטיפולי בו היה הנאשם מצוי וביקש לדחות את הדיון למשך 3 חודשים, על מנת לבחון את המשך תפקודו בקבוצה הטיפולית ולגבש המלצה.

לאחר שניתנה הדחייה המבוקשת, הומצא תסקיר נוסף, משלים, שנערך ביום 25.1.16.

התסקיר המשלים מתאר תפקוד טוב של הנאשם בקבוצה הטיפולית ומציין כי בינתיים, ביום 26.12.15, נולד לנאשם תינוק נוסף. לאחר שינוי בתנאי מעצר הבית חזר הנאשם לעבוד כמחסנאי בחנות ירקות.

שירות המבחן העריך, כי שליחת הנאשם למאסר בפועל עלולה לגרום לנסיגה במצבו האישי והמשפחתי ובשיקומו. נוכח התייחסותו המעמיקה של הנאשם למעשיו והכרתו בצורך לשנות דרכיו, כמו גם נוכח התרשמות שירות המבחן מיכולותיו של הנאשם להיעזר בהליך הטיפולי לשם עריכת שינוי מעמיק בחייו, המליץ שירות המבחן שלא לגזור עליו מאסר בפועל ולהסתפק בחלופה עונשית שיקומית לצד ענישה מוחשית ולקבוע שהמאסר שיוטל עליו, כולל הפעלת המאסר המותנה, ירוצו בדרך של עבודות שירות.

חוו"ד הממונה

5. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות והמליץ להציבו בבי"ח בני ציון שבחיפה.

טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה הגישה טיעונים בכתב ובא כוחה הוסיף טיעונים בעל פה.

במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ממנו עולה, שלנאשם הרשעה קודמת, מיום 23.12.14 בת"פ 28197-09-14 בבימ"ש השלום בנתניה, בעבירות של **החזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה וניסיון לפציעה כשהעבריין מזויין**, בגין נדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים ו-18 ימים וכן למאסר מותנה בן 5 חודשים, שהוא בר הפעלה בתיק דנן. בנוסף, הועמד הנאשם למבחן לתקופה בת 18 חודשים. הוגשו כתב האישום וגזר הדין (להלן: "**התיק הקודם**").

ב"כ המאשימה הדגיש את העובדה שהנאשם עבר את העבירות בתיק זה 3 חודשים וחצי בלבד לאחר ששוחרר מהמאסר שנגזר עליו בתיק הקודם וזאת - חרף היותו בטיפול שירות המבחן וחרף המאסר המותנה שריחף מעל ראשו.

לפיכך, ביקשה המאשימה, להורות על הפעלת המאסר על תנאי, במצטבר לכל עונש שיושת על הנאשם בתיק זה.

7. בטיעונה, פירטה המאשימה את הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשים כגון אלה המפורטים

בכתב האישום - פגיעה בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב של אדם, פגיעה בתחושת הביטחון של האזרח, זכותו לשלמות גופו וקניינו, ערכים שחלקם מוכר כזכויות יסוד.

המאשימה המציאה פסיקה נפרדת לעבירה של החזקת סכין ופסיקה נפרדת לעבירת האיומים, אך בטיעוניו בעל פה טען ב"כ המאשימה למתחם אחד לשתי העבירות, הנע, לשיטתו, בין 8 חודשי מאסר בפועל ל- 18 חודשי מאסר.

הודגש הסיכון הטמון בשימוש בסכין במסגרת אירוע עברייני ונטען כי גם אם לא קדם לביצוע העבירה תכנון מוקדם, ברי שהנאשם בגיר, הבין את אשר עשה ויכול היה לשלוט בהתרחשות.

לגבי נסיבותיו האישיות של הנאשם נטען, כי לא קיימות נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם.

ב"כ המאשימה שב והדגיש את ההזדמנות שניתנה לנאשם להליך שיקומי וטען שהנאשם לא ניצל הזדמנות זו ולכן, כעת, צריך לגבור האינטרס הציבורי. לפיכך, ביקש ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר במסגרת המתחם לו טענה המאשימה, להפעיל את המאסר על תנאי, במצטבר וכן להשית על הנאשם מאסר על תנאי ולחייבו בתשלום פיצויים המתלונן.

טיעוני הסנגור:

8. הוגשו טיעונים בכתב וב"כ הנאשם הוסיף דברים בעל פה.

לגבי מתחם העונש ההולם נטען, כי הנאשם נהג כפי שנהג בתגובה למצב דחק בו היה נתון, ולאיום אשר חש מהמתלונן, אשר התנהג קודם לכן בבוטות, בביתו של הנאשם.

נטען שהנאשם לא התכוון לעשות שימוש בסכין מעבר לאיום באמצעותה וכי לא הושמע איום מילולי, כך ששתי העבירות בהן הורשע הנאשם שלובות זו בזו ומדובר, למעשה, באותה פעולה שיצרה את שתיהן.

לטענת הסנגור, הנסיבות במקרה זה מצויות ברף התחתון של העבירות בהן הורשע הנאשם.

עוד נטען, כי האינטרס הציבורי יקודם, במקרה זה, באמצעות ההליך השיקומי וכי יש לתת משקל של ממש לאינטרס האישי והמשפחתי של הנאשם בשיקום.

9. בהפנותו לפסיקה, טען ב"כ הנאשם, כי מנעד הענישה, בעבירות אלה, רחב ונע בין מספר חודשי מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות, בצירוף ענישה נלווית וכי

מדובר, למעשה, בעבירות המצויות בסמכות בית משפט השלום.

נטען, כי אין מדובר בתכנון מוקדם, כי למתלונן לא נגרם נזק פיזי וכי תחילת האירוע הייתה באשמת המתלונן שנכנס לדירת הנאשם, ללא הסכמתו ונהג באופן פרובוקטיבי, ולאחר מכן אף שב והגיע ליד בית הנאשם.

10. לעניין גזירת העונש ההולם, הפנה הסנגור לדו"ח "ועדת דורנר" - דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים בישראל (להלן: "הדו"ח") ולפסיקה רלבנטית וטען, כי לאור כך ונוכח גילו הצעיר של הנאשם, היותו "בגיר צעיר", האמור בתסקירי שירות המבחן והמלצות השירות, כמו גם הדרך הטיפולית שעבר הנאשם עד כה, השתלבות הנאשם, כיום, בעבודה והפגיעה הצפויה בו ובמשפחתו מעונש מאסר בפועל, יש לאמץ את המלצות התסקיר.

הסנגור טען גם נגד התנהגויות הרשויות בעניינו של הנאשם. נטען, כי הנאשם שהה במעצר ללא כל הצדקה, לאחר ששוחרר ונעצר שוב עקב כך, שאחיו אמיר, שברח מיד לאחר האירוע, הסגיר עצמו וטען שהנאשם היה זה שדקר את המתלונן.

דין והכרעה

11. אומר, תחילה, כי לא אוכל לקבל את טענתו האחרונה של הסנגור מהטעם הפשוט, שלא כל חומר החקירה מצוי בפניי. אין בפניי אינדיקציה לכך שמעצרו השני של הנאשם לא היה מוצדק ולעניין זה אין די בעובדות שהתגבשו, בסופו של דבר, בכתב האישום שהוגש בתיק זה.

הנאשם היה עצור מיום 7.4.15 ועד ליום 9.4.15. לאחר מכן נעצר ביום 8.5.15 ושוחרר ביום 25.6.15.

מתחם העונש ההולם

12. כאמור, מדובר באירוע שהחל בקטטה בדירת הנאשם ובכך הוא יכול היה להסתיים. החומרה שבנסיבותיו של אירוע זה ושל מעשי הנאשם נעוצה בכך שתחילה, עוד בדירתו, הלך הנאשם למטבח ונטל לידו סכין. העובדה שאיילת שכנעה אותו להניח את הסכין, לא מנעה ממנו לרדת מהדירה, כשעתיים וחצי לאחר מכן, כאשר הוא שוב אווז סכין בידו, באמצעותה איים על המתלונן.

מנגד - לא ניתן להתעלם מתרומתו של המתלונן לאירוע, בכך שהגיע לדירת הנאשם והחל לצעוק ולגדף. יש להדגיש, שאין בהתנהגותו זו של המתלונן, כדי להצדיק את מעשיו של הנאשם, אשר הלך למטבח דירתו ונטל סכין לידי. כאמור - עד שאיילת הרגיעה את הנאשם והביאה אותו להניח את הסכין, עזב המתלונן את הדירה.

13. חלקו של הנאשם בהמשכו של ההליך, כשעתיים וחצי לאחר מכן, מונח כולו לפתחו של הנאשם, אשר בחר לרדת מהדירה, כאשר שמע שהמתלונן חוזר למקום על מנת לבקש מאיילת שתפתח את הנעילה בפלאפון. זאת - לא לפני שהוא נטל, שוב, סכין לידי. במעשה זה יש בהחלט תכנון. גם אם מדובר בתכנון קצר-טווח, ברי, שהנאשם צריך היה ויכול היה להימנע ממנו, מה גם, שהריב עם המתלונן הוא ריבו של אחיו ולא שלו.

זאת ועוד - על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם היה זה שהחל את החלק האלים בשלב זה של האירוע, שכן, בשלב זה, עמדו המתלונן ואמיר ודיברו ביניהם, ללא כל אלימות. במצב דברים זה, הנאשם היה זה שהחל במעשה אלימות, בכך שהוא התקרב אל המתלונן, בצורה מאיימת, כשהוא מחזיק סכין בידו. רק לאחר מכן הסלים האירוע, באופן המתואר בכתב האישום.

14. העבירות בהן הורשע הנאשם במקרה דנן פוגעות בערכים חברתיים שהם זכות הציבור לשלמות גופו ונפשו וזכותו לביטחון ולחירות.

רבות נכתב על תרבות הסכינאות ועל הסכנה החמורה הטמונה בה לשלום הציבור והפרט. פעמים רבות נוכחנו לדעת, כי איום באמצעות סכין עלול להידרדר, במהירות רבה, לאירוע אלים יותר, המסתיים בחבלות חמורות ולעיתים במוות.

גם בענייננו הידרדר האירוע לאחר שהחל באיום שאיים הנאשם על המתלונן, עד שהמתלונן נדקר - גם אם לא על ידי הנאשם ולא בסכין שאחז הנאשם בידו.

15. אשר למדיניות הענישה - כל הפסיקה אליה הפנתה המאשימה וכל הפסיקה אליה הפנה הסנגור, היא מלפני שנת 2012, היא השנה בה תוקן תיקון 113, כך שלא ניתן ללמוד ממנה, באופן ישיר, על מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו בענייננו.

אציין כי, דרך כלל, נלוות העבירות, בהן הורשע הנאשם בפניי, לעבירות אחרות, אולם ניתן למצוא בבתי משפט השלום, גזרי דין שניתנו בעבירות של איומים בסכין, ללא עבירות נלוות, מהם עולה, כי בתי משפט השלום נוהגים לגזור בגין כל אחת מהעבירות (ללא הפעלת מאסר על תנאי), עונשים הנעים בין מאסר על תנאי לשנת מאסר, הכול - בהתאם לנסיבותיהן הספציפיות של העבירות.

ראו סקירה של גזרי דין בהם הושטו עונשים בכל אחת מהעבירות הנ"ל, בפסק דינו של כבוד השופט י' טופף, בת"פ 1508/12 (שלום אילת) **מדינת ישראל נגד חביב רביבו** (8.1.2014).

בגזר דין זה נקבע לעבירות של החזקת סכין ואיומים, מתחם ענישה בין 4 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות

שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר. בסופו של דבר נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל והופעל חודש מאסר על תנאי, במצטבר.

בת"פ (שלום פ"ת) 7692-05-13 **מדינת ישראל נגד טורצינסקי** (30.9.13), הורשע הנאשם בשני פרטי אישום. הראשון - בעבירה של החזקת סכין והשני - בעבירות של החזקת סכין ואיומים. ביהמ"ש (כבוד השופט קובו), סקר פסיקה מתאימה וקבע, כי **מתחם העונש ההולם** לאישום הראשון נע בין מאסר על תנאי לבין שמונה חודשי מאסר בפועל ואילו המתחם לאישום השני, נע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל.

16. בנסיבות המקרה דנן, כפי שפורטו לעיל, נוכח הקשר שבין העבירה של החזקת סכין לבין מעשה האיום, סבורה אני שיש לקבוע מתחם ענישה אחד לשתי העבירות. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות העבירות כפי שהן מתוארות בכתב האישום ולכל האמור לעיל, אני קובעת שמתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, בתוספת עונשים נלווים.

גזירת העונש בתוך המתחם

17. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש להביא בחשבון, לחובת הנאשם, את העובדה שהוא עבר את העבירות זמן קצר לאחר שנשפט בגין עבירות קודמות, כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו ובעת היותו בהליך טיפולי, בפיקוח שירות המבחן.

נסיבות אלה, אכן, חמורות הן. לנאשם ניתנה הזדמנות שיקומית ובמקום לנצל אותה ולהפיק ממנה את המרב, בחר לזלזל בהליך הטיפול, השתתף בו במידה חלקית בלבד ושב וביצע עבירות דומות, חמורות בנסיבותיהן.

18. אם, למרות התנהלותו זו של הנאשם מצאתי לנכון לקבל את המלצת שירות המבחן, הרי זה נוכח האמור בתסקיר השני של שירות המבחן ונוכח השינוי שנראה, שחל בהתייחסותו של הנאשם להליך הטיפול לאחר הגשת כתב האישום דנן ונוכח התרשמות שירות המבחן, מסיכויי של ההליך הטיפולי.

עוד התחשבתי, לקולה, בגילו הצעיר של הנאשם, במצבו המשפחתי, בהולדת התינוק הנוסף, לו ולבת זוגו ובפגיעה שעלול עונש מאסר בפועל לפגוע בנאשם ובעיקר במשפחתו.

רוצה אני לקוות, לטובתו של הנאשם, כי השינוי שלכאורה חל בהתייחסותו של הנאשם להליך אותו הוא עובר בליווי שירות המבחן ולצורך שלו בשיקום, אינו מהפה אל החוץ וכי הנאשם אמנם הפנים את החשיבות שבהליך הטיפולי, אשר יקנה לו כלים להתמודדות עם סיטואציות דומות ועם מצבי לחץ, בהם ימצא את עצמו במהלך חייו, ומוכנה אני לתת לנאשם הזדמנות נוספת.

עם זאת, אבהיר לנאשם, כי מדובר בהזדמנות חד-פעמית וכי אם לא יתמיד בהליך הטיפול, אם לא ייקח בו חלק במלוא הרצינות ואם לא יפנים שאין לפתור סכסוכים בדרכים אלימות, אם ישוב לסורו ויעבור עבירות נוספות, לא יקבל הזדמנויות נוספות והוא עלול למצוא עצמו בין כתלי בית האסורים.

19. סופו של דבר, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. מאסר בפועל למשך 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו - **מיום 7.4.15 ועד ליום 9.4.15 וכן מיום 8.5.15 ועד ליום 25.6.15**.

ב. אני מפעילה את חמשת חודשי המאסר על תנאי שנגזרו על הנאשם בת"פ (שלום נתניה) 28197-09-14, **בחופף** לעונש המאסר שנגזר עליו לעיל.

ג. הנאשם ירצה את עונש המאסר שנגזר עליו (6 חודשים בניכוי ימי המעצר), בעבודות שירות, על פי המלצת הממונה.

ככל שלא ייקבע אחרת על ידי הממונה, יבצע הנאשם את עבודות השירות, החל מיום 15.8.16, בבית חולים בני ציון, ברחוב גולומב 47 חיפה.

הנאשם יבצע את עבודות השירות חמישה ימים בשבוע 8 וחצי שעות בכל יום.

הנאשם מוזהר בזה, כי אין לשתות אלכוהול במהלך העבודה ואין להגיע בגילופין וכי התנהגות מסוג זה תהווה עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בפועל.

כמו כן מוזהר הנאשם בזה, כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את ביצוע עבודות השירות ולהביא לריצוי עונש המאסר בפועל.

הנאשם יתייצב, לצורך קליטה והצבה, ביום 15.8.16, בשעה 08:00, ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז צפון, רחוב הציונות 14, טבריה.

ד. אני גוזרת על הנאשם מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום אחת או יותר מעבירות בהן הורשע ו/או עבירת אלימות מכל סוג שהוא.

ה. אני מעמידה את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום, במסגרתם ימשיך הנאשם בהליך הטיפול בשירות המבחן.

ו. נוכח התנהגותו של המתלונן אינני מוצאת לנכון לחייב את הנאשם בתשלום פיצויים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשע"ו, 07 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.